

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 025465 20 Увп
Бања Лука, 27.01.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Мерсиде Бјелобрк чланова вијећа, уз судјеловање Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби Ж. Ш. из Ч., ул. К. Њ. број ... (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 15.03-360-74/19 од 04.9.2019. године, туженог Министарство ... Р. С., у предмету издавања употребне дозволе, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Округног суда у Бањој Луци број 11 0 У 025465 19 У од 28.10.2020. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 27.01.2022. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против закључка Одјељење ... Општина Ч. број 02/3-360-22/18 од 04.4.2019. године којим је одбачен захтјев тужиоца за издавање употребне дозволе за пословни простор у З. ц., л. Б., локал број ... у Ч., на земљишту означеном по новом премјеру као к.ч. бр. 644/28 и 644/1 к.о. Ч. Д., као непотпун.

Одбијање тужбе суд је образложио разлозима да тужилац у остављеном року није доставио документацију прописану одредбом члана 141 став 4 Закона о уређењу простора и грађењу („Сл. гласник РС“, број 40/13, 106/15 и 3/16, у даљем тексту: Закон), па да је правилно његов захтјев позивом на одредбу члана 125 став 3 Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП) одбачен као непотпун.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија наведену пресуду због повреде ЗОУП. У захтјеву истиче да је он од Општина Ч. купио дио парцеле к.ч. бр. 705/5 у површини од 70 м², али му општина никада није предала ту парцелу, већ је у току рата поништила ту куповину и тужиоцу додијелила нову непокретност к.ч. бр. 644/28 па да је у односу на њега извршена дискриминација у односу на друге купце пословног простора. Додаје да је тужилац доградио поткровље у ком простору је држао видео игрице „Жикс“ чији је власник тужилац, а који је клуб радио до 24.3.2010. године када је од стране инспекције затворен јер тужилац није имао ријешене имовинско-правне односе. Тражи заштиту својих права на начин да Врховни суд захтјев уважи, побијану пресуду преиначи или укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Тужени у одговору на захтјев истиче да остаје код навода из оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев, као и списе предмета на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС”, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је тужилац 20.12.2018. године поднио захтјев за издавање употребне дозволе за пословни простор у Занатском центру, ламела „Б“ број 30 изграђен на земљишту означеном као к.ч. бр. 644/28 и 644/1 и да је првостепени орган туженог актом од 08.3.2019. године позвао тужиоца да допуни захтјев у смислу члана 141 и 141 а) Закона, те да достави тражену документацију у остављеном року уз упозорење да ће његов захтјев бити одбачен као непотпун на основу одредбе члана 125 став 3 ЗОУП ако не поступи по налогу органа. Будући да тужилац није доставио тражену документацију то је закључком првостепеног органа од 04.4.2019. године одбачен захтјев тужиоца за издавање употребне дозволе као непотпун. Оспореним актом је одбијена жалба тужиоца, а побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт.

Побијана пресуда је правилна.

Одредбом члана 141 став 4 Закона је дефинисано шта инвеститор односно власник или извођач подноси од документације уз захтјев за издавање употребне дозволе, док је чланом 141 а) став 1 тог закона прописано да подносилац захтјева поред доказа који су садржани у одредби члана 141 став 4 Закона подноси и елаборат о квалитету изведених радова, израђен од правног лица које посједује овлашћење за контролу квалитета грађевинских производа, издато од надлежног министарства ако докаже да су непознати или престали постојати извођач радова или надзорни орган, те да недостаје градилишна или атестна документација.

У конкретном случају тужилац уз захтјев, а ни након поновљеног позива од стране органа управе није доставио тражену документацију: потврду о извршеном геодетском снимању објекта; доказ о извршеном снимању подземних инсталација; сагласност на спроведене мјере и нормативе за заштиту од пожара садржане у техничкој документацији, а у складу са чланом 24 Закона о заштити од пожара („Сл. гласник РС“ број 71/12) и елаборат о квалитету изведених радова израђен од правног лица које посједује овлашћење за контролу квалитета грађевинских производа, па је првостепени орган туженог такав захтјев одбацио као непотпун.

Наиме, одредбом члана 125 став 1 ЗОУП дефинисано је да је странка дужна да чињенично стање, на ком заснива захтјев, изнесе тачно, потпуно и одређено, а ставом 3 истог члана закона прописано је ако странка није у накнадно одређеном року предложила, односно поднијела доказе, орган ће закључком одбацити захтјев. Против тог закључка допуштена је посебна жалба.

С обзиром да тужилац није ни у накнадно остављеном року доставио тражену документацију, а која документација је прописана као обавезан прилог захтјева за издавање употребне дозволе, а коју чињеницу тужилац и не спори, то је правилно

закључком првостепеног органа одбачен захтјев тужиоца за издавање употребне дозволе као непотпун, позивом на одредбу члана 125 став 3 ЗОУП.

Остали наводи које тужилац истиче у захтјеву нису од утицаја на рјешење ове управне ствари па овај суд нема потребе да их посебно коментарише.

Из наведених разлога, правилно је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт о чему је нижестепени суд дао увјерљиве и аргументоване разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, то се отуда захтјев, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић